

[Niels Andersen.]

somheder er der, der faktisk har en beskyttelse behov? Alt det andet småpilleri, masser af toldsatser, som efter min opfattelse er overflødige, er det hensigten at fjerne, og det kunne oppositionspartierne godt have arbejdet med på, hvis de havde haft vilje dertil, men så havde der naturligvis ikke været mulighed for at skabe politik på dette spørgsmål.

Så foreligger det store spørgsmål om en ny forsvarsordning. Det pågældende lovforslag er endnu ikke gennemført, men drøftes stadig i udvalget. Jeg vil gerne fremhæve, at regeringens forslag efter min mening bygger på nogle gode og rigtige principper.

Der er i dette forslag tale om at bygge forsvaret op på større frivillighed, og jeg er overbevist om, at udviklingen fremover vil vise, at princippet frivillighed i forsvaret er det rigtige. Jeg er overbevist om, at hele den tekniske udvikling, der ligger til grund for et forsvars opbygning, vil kræve flere specialister til betjening af de forskellige våben, end man er i stand til at uddanne på 12 eller 16 måneder. Derfor skal man ganske simpelt over på frivillighedsprincippet, således at man antager folk ikke på 12-16 måneder med værnepligt, men på frivillighedens basis, således at de kan få en ordentlig uddannelse over 5-6 år. Det vil være udviklingslinjen fremover, ikke alene inden for Danmarks forsvar, men også inden for andre landes forsvar. Udviklingen i England viser det klart.

Der er endvidere i det af regeringen fremsatte forslag tale om kortere tjenestetid, og med de oplysninger, der foreligger, er det efter min opfattelse et gode, at man kommer frem til virkelig at udnytte den tid, de værnepligtige ligger inde. Man har indtryk af, at de sidste fire måneder, en soldat er inde, i vid udstrækning anvendes til vagt-tjeneste og meget andet, som i og for sig sløver hans interesse for forsvaret og undergraver forsvarsviljen. Endvidere er det princip nedfældet i lovforslaget, at der skal en styrkelse til af hele forsvaret, og her er jeg sikker på at vi er inde på en rigtig tanke. Der er ikke tvivl om, at hjemmevernet bør styrkes, bør udrustes på mere effektiv måde. Man siger i oppositionen, at forslaget i meget vid udstrækning er en bemyndigelseslovgivning til forsvarsmini-

steren. Det må man vel erkende, og jeg tror personlig, det ville være en fordel med denne bemyndigelse til en forsvarsminister, ganske simpelt fordi udviklingen på det tekniske område går så hurtigt, at det vil være nødvendigt for en forsvarsminister at kunne ændre selve strukturen i forswarets opbygning; det vil være uhensigtsmæssigt, at den lovgivende forsamling skal ændre forsvarslovgivningen så ofte, som det vil blive tilfældet, hvis man skal følge med tiden.

Man har diskuteret beløbet 985 mill. kr., og jeg har tidligere fremført den tanke, at man egentlig griber problemet bagvendt an, når man går ud fra et sådant beløb. Man må først søge at finde frem til, hvordan strukturen og opbygningen skal være, og så finde ud af, hvad det vil koste. Først når man har dette beløb, vil der foreligge et økonomisk og politisk problem. Jeg er i og for sig på linje med det ærede medlem hr. Erik Eriksen, når han siger, at det er bagvendt at udstede en check på 985 mill. kr. Men samtidig siger det ærede medlem, at han gerne ser et forlig, og jeg tror oprigtigt talt også, der er muligheder for at skabe forlig om vort forsvars opbygning.

Det er ingen skade til, at man går tingene grundigt igennem, men der er dog én ting, jeg ønsker at omtale ved denne lejlighed, og det er det forslag, der foreligger fra forsvarsstyrelsen, et forslag, som det vil koste ca. 1.200 mill. kr. at gennemføre. Jeg er interesseret i at stille forsvarsstyrelsen over for spørgsmålet: hvis man nu imødekommer jeres krav om dette forsvar til en pris af 1.200 mill. kr., vil I så kunne svare ja til, at man da kan forsvar Danmark i tilstrækkelig lang tid? Hvis forsvarsstyrelsen ikke kan svare ja, tør jeg hævde, at andre sagkyndige på det politiske område med nøjagtig samme argumenter vil kunne komme og kræve 1.500 mill. kr. Derfor forekommer det mig, at forsvarsstyrelsen skulle have holdt sig hjemme og nøjedes med at give gode råd til forsvarsudvalget.

Der er tale om atomvåben, men det fremgår klart af erklæringer fra regeringen, at det ikke er et aktuelt spørgsmål i dag, om vi skal have atomvåben. Kan vi få atomvåben i dag, skal vi have atomvåben i dag, eller hvornår skal vi have atomvåben? Det er alt sammen spørgsmål, som må klarlægges, forinden man kan sige ja eller nej.